

Gerechtshof 's-Gravenhage

Tweede Meervoudige kamer

31 mei 1995

nr. 93/3058

UITSPRAAK

op het beroep van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid van X B.V. te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Belastingdienst/Ondernemingen Y, betreffende na te noemen naheffingsaanslag.

1. Naheffingsaanslag

1.1. Blijkens aanslagbiljet, gedagtekend 10 maart 1992, aanslagnummer 0000 is aan W een naheffingsaanslag in de premies volksverzekeringen opgelegd over het tijdvak 1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 (hierna: de naheffingsaanslag).

1.2. De nageheven enkelvoudige premies beloopt f 101.857, over welk bedrag de verhoging als bedoeld in artikel 21, lid 1, eerste volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (100 percent) is toegepast.

1.3. Bij kennisgeving van 26 juni 1992 heeft de ontvanger belanghebbende op de voet van artikel 49 van de Invorderingswet 1990 in verbinding met artikel 16, lid 2, van de wet financiering volksverzekeringen aansprakelijk gesteld ten bedrage van f 3.861 voor de door W niet betaalde (enkelvoudige) premies volksverzekeringen over het tijdvak 1989.

Deze aansprakelijkstelling berust primair op artikel 34, lid 1, en subsidiair op artikel 35, leden 1 tot en met 3, van die wet.

De aansprakelijkstelling wordt door belanghebbende niet, althans niet meer, betwist.

1.4. Belanghebbende heeft tegen de naheffingsaanslag op de voet van artikel 50 van laatstgenoemde wet bezwaar gemaakt, voor zover zij daarvoor aansprakelijk is gesteld.

1.5. Bij de bestreden uitspraak heeft de Inspecteur de naheffingsaanslag gehandhaafd.

2. Loop van het geding

2.1. Belanghebbende is van bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 75.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend.

Belanghebbende heeft vervolgens een conclusie van repliek ingezonden, waarop de Inspecteur heeft gereageerd met een conclusie van dupliek.

2.2. De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 2 februari 1995, gehouden te 's-Gravenhage.

Aldaar zijn verschenen als gemachtigde van belanghebbende mr. A alsmede namens de Inspecteur B, bijgestaan door C.

Belanghebbende heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt.

Ter zitting zijn voorts door belanghebbende twee stukken overgelegd, zulks zonder bezwaar van de wederpartij, aan wie ter zitting de gelegenheid is gegeven van de inhoud daarvan kennis te nemen en zich daarover uit te laten.

Voorname stukken, waarvan de inhoud eveneens als hier ingelast moet worden aangemerkt, zijn door de griffier als zodanig gekenmerkt.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, is tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1. Werknemers van W hebben in 1989 bij belanghebbende werkzaamheden ver richt voor een bedrag van in totaal f 53.650.

3.2.1. W had alleen van een deel van die werknemers gegevens in zijn administratie opgenomen.

3.2.2. In het geding heeft belanghebbende van vier werknemers, waarvan in de administratie van W geen gegevens aanwezig waren, de namen verstrekt.

Deze vier werknemers hebben in 1989 in totaal 37 dagen bij belanghebbende gewerkt.

3.3. De naheffingsaanslag is opgelegd naar aanleiding van een door de Fiscale recherche L ingesteld strafrechtelijk onderzoek bij W.

Tijdens dat onder zoek is gebleken dat door W in 1989 facturen valselijk zijn opgemaakt tot een bedrag van in totaal f 328.410. Die facturen waren in zijn administratie verwerkt, onder meer om de betaling van zwart loon - in totaal f 200.000 - te verhullen.

Dat loon heeft W zowel aan werknemers waarvan de gegevens in zijn administratie waren opgenomen (hierna: de bekende werknemers) uitbetaald als aan werknemers waarvan geen gegevens in zijn administratie aanwezig waren (hierna: de onbekende werknemers).

3.4. W heeft tijdens dat onderzoek verklaard dat hij zijn personeel gemiddeld f 575 netto per week betaalde, exclusief rbs-rechten en een reiskostenvergoeding.

3.5. In 1989 heeft W aan onbekende werknemers 938 dagen uitbetaald tegen een dagloon van f 140. In totaal werd aan hen voor f 131.320 aan zwart loon uitbetaald.

3.6. In een bijlage bij de onder 1.1 bedoelde kennisgeving is door de ontvanger onder meer de volgende toelichting gegeven, kort samengevat:

Per bedrijf waarvoor W in 1989 werkzaamheden heeft verricht, is de omzet bepaald. Vervolgens is de zogenoemde geschoonde omzet vastgesteld. De geschoonde omzet is de omzet verminderd met de bestanddelen, die verhoudingsgewijs niet in

gelijke mate voorkomen bij alle bedrijven die aansprakelijk zijn gesteld (bijvoorbeeld de levering van specifiek materiaal).

3.7. Betreffende belanghebbende is voor 1989 de geschoonde omzet vastgesteld op het onder 3.1 genoemde bedrag van f 53.650.

Op basis van die geschoonde omzet is de aansprakelijkheid van belanghebbende voor de niet-betaalde (enkelvoudige) premies volksverzekeringen, na een vermindering in verband met betalingen op een G-rekening, per saldo vastgesteld op f 3.861.

3.8. Partijen zijn het erover eens, zo is ter zitting gebleken, dat ter zake van de bekende werknemers de over het zwarte loon verschuldigde premies volksverzekeringen, voor zover belanghebbende daarvoor aansprakelijk is gesteld, in totaal f 6.226 beloopt.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1. In geschil is de vraag of de naheffingsaanslag, voor zover belanghebbende daarvoor aansprakelijk is gesteld, te hoog is vastgesteld, hetgeen belanghebbende stelt, doch de Inspecteur betwist.

4.2. Belanghebbende stelt dat betreffende de onbekende werknemers de over het zwart loon verschuldigde premies volksverzekeringen in totaal f 1.144 bedraagt.

De Inspecteur verdedigt daarentegen dat bedoelde premies volksverzekeringen op in totaal f 2.763,90 vastgesteld moeten worden.

4.3. De berekening van evengenoemde bedragen is, zo hebben partijen ter zitting desgevraagd verklaard, als zodanig niet in geschil.

4.4. Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken, waaronder de eerder vermelde pleitnota.

Zij hebben hun standpunten ter zitting toegelicht, doch aldaar aan hun in de stukken gegeven uiteenzettingen geen grieven of weren toegevoegd.

5. Conclusies van partijen

Het beroep van belanghebbende strekt tot vernietiging van de bestreden uitspraak en, naar het Hof begrijpt tot vermindering van de naheffingsaanslag met een bedrag van f 1.619,40 (f 2.763,90 minus f 1.144).

De Inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1. Gelet op de tekst en de wetsgeschiedenis houdt de in artikel 50, lid 1, van de Invorderingswet 1990 neergelegde regeling in dat een rechtspersoon die op de voet van de artikelen 34 en 35 van die wet voor een naheffingsaanslag van een ander aansprakelijk wordt gesteld die naheffingsaanslag tot het gedeelte waarvoor zijn aansprakelijk is gesteld in volle omvang in bezwaar en beroep kan bestrijden, dat wil zeggen, naar de bewoordingen van de memorie van toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 1987-1988, 20.588, nr. 3, blz. 24) als ware zij de belastingschuldige zelf.

6.2. Anders dan belanghebbende kennelijk meent, kunnen in dit geding alleen aan de orde komen de stellingen van belanghebbende aangaande de naheffingsaanslag.

6.3. De vraag of belanghebbende aansprakelijk kan worden gesteld voor de loonbelasting die het gevolg is van toepassing van het zogenoemde anoniementarief (40 percent) van artikel 26a van de Wet op de loonbelasting 1964 (in de voor het jaar 1989 geldende tekst) had naar voren moeten worden gebracht in een procedure als bedoeld in artikel 49 van de Invorderingswet 1990. Het Hof zal aan die vraag dan ook voorbijgaan.

6.4. W heeft tijdens het onder 3.3 bedoelde onderzoek verklaard dat hij zijn personeel gemiddeld f 575 netto per week betaalde, exclusief rbs-rechten en een reiskostenvergoeding.

Belanghebbende heeft tegenover de betwisting door de Inspecteur onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zulk een beloning niet zou passen bij de in 1989 bestaande marktverhoudingen.

Het Hof heeft geen reden aan de juistheid van de evenbedoelde verklaring te twifelen, zodat het Hof die voor juist houdt.

6.5. Tussen partijen is niet in geschil dat de onbekende werknemers een loon hebben ontvangen van netto f 140.

6.6. Belanghebbende betwist dat de Inspecteur voor de berekening van de verschuldigde loonbelasting en premies volksverzekeringen, het loon dat is betaald aan de onbekende werknemers mocht bruteren.

6.7. Het verschil tussen de beloning van de bekende werknemers en de onbekende werknemers is naar 's-Hofs oordeel niet van zodanige omvang dat daardoor voor W aanleiding zou hebben bestaan om betreffende de onbekende werknemers de over het loon verschuldigd loonbelasting en premies volksverzekeringen niet voor zijn rekening te nemen.

6.8. Vaststaat dat in de administratie van W geen gegevens zijn gevonden met betrekking tot de onbekende werknemers.

In het geding is gesteld noch gebleken dat W die gegevens op een andere wijze tot zijn beschikking heeft gehouden.

6.9. Het Hof put uit het overwogene onder 6.7 en 6.8 het niet weerlegde vermoeden dat W die loonbetalingen heeft gedaan - met de bedoeling voor het geval de fiscus de zwarte loonbetalingen zou ontdekken - dat de fiscale gevolgen hiervan voor zijn rekening zouden blijven.

In een zodanige situatie dient naar 's-Hofs oordeel ervan te worden uitgegaan dat W, toe hij die loonbetalingen deed, de wettelijk voorgeschreven inhouding van loonbelasting en premies volksverzekeringen op het loon voor zijn rekening wilde nemen, zodat er plaats was voor het bruteren van loon.

De onder 6.6 bedoelde betwisting door belanghebbende is derhalve ongegrond.

6.10. Nu belanghebbende de namen van de onder 3.2.2 bedoelde werknemers heeft verstrekt, stelt zij dat de Inspecteur ten onrechte het anoniementarief heeft toegepast bij de berekening van de verschuldigde loonbelasting ter zake van het loon dat aan hen is betaald.

6.11. De Inspecteur heeft gesteld en het Hof acht aannemelijk dat enkel het gegeven van de namen van de betrokken werknemers voor de Inspecteur onvoldoende houvast biedt om hen uit de anonimiteit te halen.

Dit brengt mee dat de Inspecteur in dat geval terecht het anoniementarief heeft toegepast.

6.12. In het geding heeft de Inspecteur voldoende bewezen dat betreffende de onder 3.1 bedoelde werknemers voor 1989 geen loonbeschikkingen, aanwezig waren en dat hij bij de berekening van de verschuldigde loonbelasting en de premies volksverzekeringen alleen is uitgegaan van de directe loonkosten.

Anders dan belanghebbende heeft aangevoerd, blijkt uit bijlage 9 bij het verzoogschrift dat de Inspecteur bij de berekening van de verschuldigde loonbelasting betreffende de onbekende werknemers is uitgegaan van een tarief van 40 percent.

6.13. Op grond van het overwogene onder 6.9 tot en met 6.12 en gelet op hetgeen onder 4.3 is weergegeven oordeelt het Hof dat de Inspecteur betreffende de onbekende werknemers de over het loon verschuldigde premies volksverzekeringen, voor zover belanghebbende daarvoor aansprakelijk is gesteld, juist heeft berekend op in totaal f 2.763,90.

6.14. Al het voorgaande leidt tot de slotsom dat het beroep van belanghebbende niet gegrond is.

De bestreden uitspraak dient te worden bevestigd.

7. Proceskosten

Het hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

8. Beslissing

Het Gerechtshof **BEVESTIGT** de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 31 mei 1995 door mrs. L. Monné, vice-president, M.L. Vierhout en B.W. Biemond, raadsheren, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. A.J. van Steensel.

Van Steensel

Monné

Coll..

Archief